

DĚKUJI ZA ZAKOUPENÍ
MATERIÁLU.

MŮŽU	NEMŮŽU
• VYUŽIT MATERIÁL NEKOMERČNĚ PRO SVÉ VLASTNÍ POTŘEBY (VE TŘÍDĚ SE ŽÁKY, DOMÁCÍ VZDĚLÁVÁNÍ, DOUČOVÁNÍ...). • POSKYTOVAT MATERIÁL DĚTEM POUZE TIŠTĚNÝ. • U PRACOVNÍCH LISTŮ, TESTOVACÍCH KARET A MAP POŘIZOVAT KOPIE PRO ŽÁKY.	• POSKYTOVAT MATERIÁL DALŠÍM OSOBÁM. • SDÍLET, KOPÍROVAT ČI ROZESÍLAT MATERIÁL DALŠÍM OSOBÁM. • VYUŽÍVAT MATERIÁL KE KOMERČNÍM ÚČELŮM.

PROSÍM O RESPEKTOVÁNÍ AUTORSKÝCH PRÁV. PRODUKTY PODLÉHAJÍ PRÁVNÍ OCHRANĚ DLE AUTORSKÉHO ZÁKONA. JE ZAKÁZÁNO JEJICH JAKÉKOLI ŠÍŘENÍ NEBO POSKYTOVÁNÍ TŘETÍM OSOBÁM, VČETNĚ POZMĚŇOVÁNÍ NEBO KOPÍROVÁNÍ OBSAHU (NEBO JEHO ČÁSTI) PRO VLASTNÍ POTŘEBU, NEBO PRO JAKÉKOLIV JINÉ KOMERČNÍ VYUŽITÍ, BEZ SOUHLASU AUTORA. KUPUJÍCÍ ODPOVÍDÁ PRODÁVAJÍCÍMU ZA ÚJMU, KTEROU PORUŠENÍM PRÁV NA OCHRANU AUTORSKÉHO DÍLA ZPŮSOBÍ.

ZDROJE OBRÁZKŮ: POHÁDKY Z PAŘEZOVÉ CHALOUPKY KŘEMÍLKA A VOCHOMŮRKY – ZDENĚK SMETANA

BROUČCI – JIŘÍ TŘÍSKA

KUBULA A KUBA KUBIKULA – ZDENĚK MILER

MAXIPES FÍK – JIŘÍ ŠALAMOUN

VÍLA AMÁLKA – VÁCLAV BEDŘICH

RUMCAJS – RADEK PILAŘ

MAKOVÁ PANENKA A MOTÝL EMANUEL – GABRIELA DUBSKÁ

ZDROJE TEXTŮ: JAN KARAFIÁT – BROUČCI

VLADISLAV VANČURA – KUBULA A KUBA KUBIKULA

RUDOLF ČECHURA – MAXIPES FÍK

VÁCLAV ČTVRTEK – POHÁDKY Z PAŘEZOVÉ CHALOUPKY KŘEMÍLKA A VOCHOMŮRKY

– VÍLA AMÁLKA, RUMCAJS, MAKOVÁ PANENKA A MOTÝL EMANUEL

METODIKA:

VEČERNÍČCI – PRACOVNÍ LISTY

PŘEDMĚT: český jazyk - sloh

ROČNÍK: 3. – 4. třída

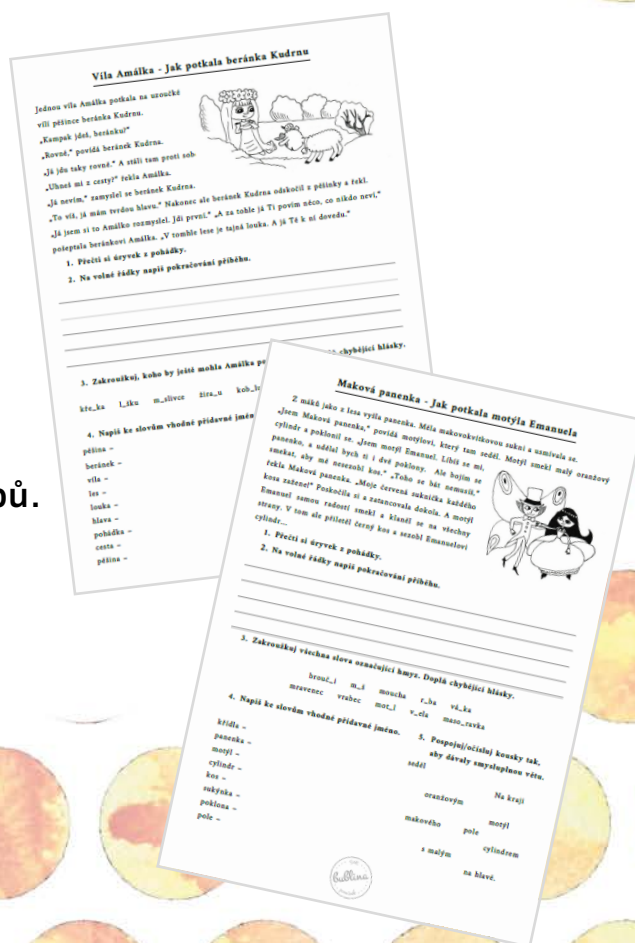
OBSAH: 7 pracovních listů

PŘED PRACÍ S MATERIÁLEM:

1. Vytiskněte si potřebné stránky.
2. Projděte si jednotlivé úkoly.
3. Nakopírujte pro žáky.

PRÁCE S POMŮCKOU:

Pracovní listy slouží především k procvičování psaní. Slohové cvičení však doplňuje i čtení a gramatika, jsou tedy komplexním materiálem do hodiny českého jazyka. Pracovní listy mohou sloužit jako hlavní úkol hodiny i jako domácí práce nebo doplňkové cvičení. Také se skvěle hodí do čtenářských klubů.

Jak Křemílek a Vochomůrka měli hodiny s jednou ručičkou

Na pasece stála párezová chaloupka. V chaloupce byla světnice a v té světnici spali dva mužíčkové. - Ve světnici tikaly hodiny, měly jen jednu ručičku a na číselníku bylo kolem dokola napsáno JARO – LÉTO – PODZIM – ZIMA. Když ručička došla k jaru, posadil se Křemílek na posteli a povídá: „Vochomůrko, vstávej.“ „Ještě se mi nechce.“ zívá si Vochomůrka. Křemílek vyskočil z postele a zotvíral okenice. „Venku už je jaro,“ povídá. „A kdo za to může?“ zabručel Vochomůrka a ukázal na hodiny s jednou ručičkou: „Můžou za to tyhle hodiny!“ „Tak už vstávej,“ řekl Křemílek. „Až se protáhnu,“ zívá si Vochomůrka a začal se protahovat a protahoval se, až vrazil loktem do hodin s jednou ručičkou.

1. Přečti si úryvek z pohádky.

2. Na volné řádky napiš pokračování příběhu.

3. Co to znamená, že Vochomůrka dostal TŘESKUTOU rýmu? Která slova nejvíce vystihují slovo třeskutý? Tato slova zakroužkuj:

a) krutý b) slabý c) silný d) malý e) nepatrný

4. Odpověz na otázky.

5. Pospojuj pohádkové dvojice.

A) Kolik ručiček měly hodiny ve světnici?

Káťa

Hurvínek

B) Který z mužíčků nechtěl vstávat?

Tip

Lolek

C) Jaké roční období bylo?

Štaflík

Škubánek

D) Jakou částí těla vrazil Vochomůrka do hodin?

Bolek

Špagetka

Spejbl

Tap

Kubula a Kuba Kubikula

Kubikula zavrtěl hlavou a povídá si sám pro sebe: „Však já na tebe, synáčku, vyzraju. Víš, co udělám, postraším tě medvědíím Barbuchou.“ tu chvíli, když **medvěďáře napadla takhle pěkná věc**, táhlo na šestou a byl čas myslet na nocleh.

Mrzlo, až praštěly kosti. To se ovšem Kubulovi líbilo. „Kubo Kubikulo,“ povídá, „pojď, prosím tě, do lesa. Heleď, máme to hned vedle, pojď tam! **Já bych vylezl třeba na strom a dělal bych ti všelijaké kočičiny.** Udělám ti včelaře a poustevníka. Ano? Platí?“ Přitom blecháč pleskal svého přítele do zadnice a skákal a chřestil řetězem, jako kdyby byl z první třídy.

1. **Přečti si úryvek z pohádky.**
2. **Na volné řádky napiš pokračování příběhu.**

3. **Podtrhej v ukázce v silně vyznačených větách:**

MODŘE – podstatná jména **ŽLUTĚ** – přídavné jména **ZELENĚ** – slovesa

4. **Očísluj kousky tak, aby dávaly větu.**

i přes

V té třesuté

ušatou čepici.

že Kubovi

mrzly uši

zimě

mrzlo tak,

5. **V přesmyčkách najdi další zvířata z lesa.**

NEJLE -

KEJEŽ -

AKŠIL -

VERKAVE -

REPSA -

VECZEJE -

CÍZAJ -

NEKČESR -

Maková panenka - Jak potkala motýla Emanuela

Z máků jako z lesa vyšla panenka. Měla makovokvítkovou sukni a usmívala se. „Jsem Maková panenka,“ povídá motýlovi, který tam seděl. Motýl smekl malý oranžový cylindr a poklonil se. „Jsem motýl Emanuel. Líbíš se mi, panenka, a udělal bych ti i dvě poklony. Ale bojím se smekat, aby mě nesezobl kos.“ „Toho se bát nemusíš,“ řekla Maková panenka. „Moje červená suknička každého kosa zažene!“ Poskočila si a zatancovala dokola. A motýl Emanuel samou radostí smekl a klaněl se na všechny strany. V tom ale přiletěl černý kos a sezobl Emanuelovi cylindr...

1. Přečti si úryvek z pohádky.

2. Na volné řádky napiš pokračování příběhu.

3. Zakroužkuj všechna slova označující hmyz. Dopln chybějící hlásky.

brouč_i m_š moucha r_ba vá_ka
mravenec vrabec mot_l v_ela maso_ravka

4. Napiš ke slovům vhodné přídavné jméno.

5. Pospojuj/očísluj kousky tak,
aby dávaly smysluplnou větu.

křídla –
panenka –
motýl –
cylindr –
kos –
sukýnka –
poklona –
pole –

seděl
Na kraji
oranžovým
motýl
makového pole
cylindrem
s malým
na hlavě.

Broučci – Cestou k Janince

Ráno byl Brouček první na nohou. „Tatínku, už slunko zapadá. Vidíte, poletíme, kam jste letěli oknem.“ A **tatínek vstával a maminka honem vařila dobrou snídani**, a pomodlili se a nasnídali se a už letěli. „Jen zas pěkně poslouvej“, volala maminka za Broučkem. A Brouček, že ano. **Kmotříček už na ně pod velkým dubem čekal**. Jen se pozdravili a letěli. Kmotříčka také volala: „Jen pěkně poslouvej“ a Beruška doložila: „A neboj se!“ a jako by se trochu smála. Brouček to zpozoroval, ale jako by si toho ani nevšiml. Myslíl na Janinku. „Kmotříčku, nestavíme se u Janinky?“

1. **Přečti si úryvek z pohádky.**
2. **Na volné řádky napiš pokračování příběhu.**

3. **Podtrhej v ukázce v silně vyznačených větách:**

MODŘE – podstatná jména **ŽLUTĚ** – přídavné jména **ZELENĚ** – slovesa

4. **V přesmyčkách najdi různé broučky.**

KARUŠBE –
VEMRANEC –
NSEHOUKA –
TLUSVĚŠKA –
ÁBVŠ –
MÁKOR –
ČEVLA –
ROUCHST –

5. **Pospojuj pohádkové dvojice.**

Pejsek	Pája
Bob	Kokeš
Jája	Šebestová
Mach	Kočička
pan Krbec	Bobek

Zrození maxipsa Fíka

„Tatí, já byfem chtěla pfa.“ „Říká se Já bych,“ poučil ji tatínek. „Já bych,“ opakovala. „Ale chtěla byfem pfa.“ „A když se něco chce, musí se říct Prosím!“ „Pfofím,“ řekla Ája. Ale tatínek jí toho psa stejně koupil. Totiž psa: takové malé, roztomilé štěňátko. Bylo ještě mnohem menší než Ája. Neumělo ještě vůbec nic, ani pořádně štěkat. „Jmenuje se Rek,“ oznámil tatínek. „Fek,“ opakovala Ája. Protože ještě neuměla říct to R. „Rek!“ rozzlobil se tatínek. „Rek, a ne Fek! To už mu můžeš rovnou říkat Fík!“ No a proč ne? Ája začala pejskovi říkat Fík. Protože F – to zase uměla dobře!

Nejdřív dali Fíka do krabice od bot – ale druhého dne už mu byla malá. ... Čtvrtou noc slyšeli ze dvora mocné vrzání, sténání a praskání...

1. Přečti si úryvek z pohádky.

2. Na volné řádky napiš pokračování příběhu.

3. Najdeš chyby ve větě? Je jich tam ukrytých 9.

fík se naušil pořádně žtěkát a virostl tak, še už mu bila malá y ta bouta pro dva psy.

4. Odpověz na otázky.

5. Vypiš všechna jména použítá v ukázce.

a) Kde spal Fík první noc?

b) Jak pojmenoval štěně tatínek?

c) Které písmeno neuměla Ája říkat?

d) Jaké bylo štěňátko, které tatínek koupil?

Jak Rumcajs vystrnadil z Řáholce obra

Ráno Když vyprovodil kočár s knížepanstvem, vrátil se Rumcajs k Mance do jeskyně, položil se na postel ze smrkových kulatinek a povídá:

„Teď si chvilku odpočinu.“ A už zavírá oči, aby si lehce po

loupežnicku zdříml. Jenže vtom si k němu přisedla

Manka. „Nerada Ti, Rumcajsi, zavírám cestičku do spaní, ale

pro knížepána jsi zanedbal ostatní práci. Včera tu byla

poštovní sojka s vyřízením, že se k nám do Řáholce chystá

nějaký obr Rabiják z Prachovských skal.“ „Tam bývali obři

vždycky pěkní řvouni a dranti,“ pokýval hlavou Rumcajs.

V tom tluče někdo venku na skálu, až před Rumcajse sletěl kus

stropu. Rumcajs vyběhl z jeskyně.

1. Přečti si úryvek z pohádky.

2. Na volné řádky napiš pokračování příběhu.

3. Najdeš chyby ve větě? Je jich tam ukrytých 9.

Chvůli dupal kolem jezkině, aš jse kamenny samy kutáleli a potoky se vilívaly z korýdek.

4. Odpověz na otázky.

5. Vypiš všechna jména použita v ukázce.

a) Co dělal Rumcajs v jeskyni?

b) Kde bydlel původně obr Rabiják?

c) Proč vyběhl Rumcajs z jeskyně?

d) Sojka je jaký druh zvířete?

Víla Amálka - Jak potkala beránka Kudrnu

Jednou víla Amálka potkala na uzoučké

víli pěšince beránka Kudrnu.

„Kampak jdeš, beránku?“

„Rovně,“ povídá beránek Kudrna.

„Já jdu taky rovně.“ A stáli tam proti sobě.

„Uhneš mi z cesty?“ řekla Amálka.

„Já nevím,“ zamyslel se beránek Kudrna.

„To víš, já mám tvrdou hlavu.“ Nakonec ale beránek Kudrna odskočil z pěšinky a řekl.

„Já jsem si to Amálko rozmyslel. Jdi první.“ „A za tohle já Ti povím něco, co nikdo neví,“

pošeptala beránkovi Amálka. „V tomhle lese je tajná louka. A já Tě k ní dovedu.“

1. Přečti si úryvek z pohádky.

2. Na volné řádky napiš pokračování příběhu.

3. Zakroužkuj, koho by ještě mohla Amálka potkat v lese. Dopln chybějící hlásky.

kře_ka l_šku m_slivce žira_u kob_lu d_voké prase _oba houba_e

4. Napiš ke slovům vhodné přídavné jméno.

pěšina –

beránek –

víla –

les –

louka –

hlava –

pohádka –

cesta –

pěšina –

5. Pospoj/očísľuj kousky tak, aby dávaly smysluplnou větu.

houpala

větvi

Jednou se

jako na

na zelené

houpacce.

víla Amálka

